

متد های سازمان سیا ، شکنجه در زندانهای عراق

سه‌شنبه ۲۳ شهریور ۱۳۸۹ - ۱۴ سپتامبر ۲۰۱۰
عفو بین المللی: خود کامگی، خشونت طلبی و عدم مجازات برای شکنجه گران، زندگی روزمره زندان های عراق است. 30000 زندانی بدون روند بازپرسی و تماس با دنیای خارج از زندان
Karin Leukefeld

برگردان ناهید جعفرپور
عدم دسترسی به وکلا، عدم وجود شکایت، عدم وجود رابطه با وابستگان، عدم وجود احتیاجات اولیه پزشکی، ایزوله از همه چیز و همه جا، تصویری است که گزارش جدید سازمان عفو بین الملل در باره وضعیت نزدیک به 30000 زندانی در زندانهای عراق بما می دهد.

در گزارش آمده است که زندانیان با کابل مورد ضرب و شتم قرار گرفته اند، از بازو ها آویزان گشته اند، با شوک برقی و دستگاه دریل مورد آزار قرار گرفته اند و سپس به خاطر اقرار اجباری محکوم گشته اند.

این گزارش که با عنوان:

New Order, Same Abuses: Unlawful detentions and torture in «Iraq»

(نگیبانان تغییر می کنند ولی شکنجه باقی می ماند) می باشد در روز دوشنبه در لندن علنی گشته است.

بسیاری از زندانیان در نتیجه شکنجه ها در زندان جان خود را از دست داده اند. خودکامگی و خشونت زندگی روزمره است و زندانها لبالب از زندانی اند و زندانها اکثرا در خفا بسر می برند. عفو بین الملل گزارش می دهد "با وجود اینکه آزار های سیستماتیک و شکنجه ها قابل اثبات می باشند اما بر شکنجه گران گریز از مجازات رهبری می کند".

همچنین طبق نظر سازمان های حقوق بشری وضعیت درسه منطقه خودمختار کردی مانند شهرستان دوهوک، اربیل و سلیمانیه که زیر نظر نیروهای امنیتی دولت منطقه ای کردی و سرویس امنیتی کردی "آسایش" قرار دارند، مخاطره انگیز است. در یک دیدار از زندانهای مناطق کردی در ماه جون امسال ماموران عفو بین الملل برای مثال با زندانیانی صحبت نمودند که از موسول یا دهات اطراف موسول می آمدند. موسول مرکز شهرستان نی نوا است و خارج از منطقه خود مختار کردی قرار گرفته است. سال هاست که دعوائی کشنده میان دولت مرکزی عراق و دولت منطقه ای کردی وجود دارد زیرا دولت کردی می خواهد کنترل بر

این مناطق را داشته باشد.

زندانیان در برابر مأموران عفو بین الملل توضیح می دهند که آنها جزء پیشمرگه های کرد می باشند و یا توسط سرویس امنیتی کردی دستگیر شده اند. برخی از آنها از سوی نیروی ارتش آمریکا دستگیر گشته و دست آخر تحویل دولت منطقه ای داده شده اند.

بسیاری از زندانیان قبل از اینکه قانون ضد ترور کردی تصویب شود، دستگیر گشته اند. این افراد تا کنون نه طبق قانون مجازات جدید که سال 2006 تصویب شد و نه طبق قانون مجازات قدیمی عراق که در آن ماده خاصی برای موارد تروریستی وجود ندارد، متهم شده اند. آنچه که مشخص نیست این است که با این زندانیان که تمامی حقوق از آنها گرفته شده است چه خواهد شد؟

در حالیکه اتهام زندانیان منطقه کردی پشتیبانی یا وابسته بودن به گروه های اسلامی است، در زندانهای تحت کنترل وزارت داخلی عراق غالباً زندانیان سنی از مناطق غربی بسر می برند.

صد ها زندانی اما از طرفداران جنبش شیعه المهدی و طرفداران مقتدا الصدر می باشند. هر دوی این گروه ها اپوزیسیون دولت عراقی/آمریکائی و همچنین اشغالگران عراقی بوده و مدتی بر علیه آنها بطور مسلحانه مبارزه می نمودند.

بسیاری از زندانیان مدتهای مدید است که به عنوان مفقود معرفی شده اند و برخی از زندانیان از زمان اشغال عراق در سال 2003 در زندان بسر می برند اما هیچ گاه محاکمه نشده اند. برخی با وجود اینکه مدتهاست که دادگاه یا دادستانی عراق حکم آزادی آنها را صادر نموده است اما همچنان در زندان بسر می برند.

در گزارش عفو بین الملل آمده است " با وجود اینکه در سال 2007 یک قانون عفو عمومی برای آزادی تمامی زندانیان صادر گردید اما همچنان هزاران نفر دستگیر شده اند که هنوز بعد از 6 یا 12 ماه که بستگی به جرمشان دارد، هنوز اتهامشان مشخص نیست و محاکمه نگشته اند".

صدها زندانی محکوم به مرگ شده اند و بسیاری هم اعدام گشته اند زیرا که در زیر شکنجه مجبور به اقرار غلط شده اند. دادستانی عراق در روز دوشنبه گزارش عفو بین الملل را رد کرده و گفت که این گزارش بی پایه و نادرست است.

گزارش مذکور همچنین به نمایندگان سیاسی و نظامی آمریکائی در عراق انتقاد نموده و گفته است که از اواسط سال 2007 آمریکائی ها با وجود اینکه از شکنجه های شکنجه گران مطلع بودند اما در حدود 23000 زندانی به عراقی ها تحویل داده اند و از این روی ارتش آمریکا حقوق بشر را در عراق خدجه دار نموده است.

بوب اوون یک سخنگوی نظامی آمریکائی این گفته عفو بین الملل را رد کرده و می گوید " زندانیان را شکنجه تهدید نمی کند زیرا زندانها طبق استاندارد های بین المللی کنترل می شوند".

در سال 2004 شکنجه های جسمی و روحی و جنسی به زندانیان ابوقریب

علنی گشت و آنزمان هم این زندان تحت کنترل آمریکائی قرار داشت. سربازان آمریکائی عکس هائی از شکنجه های نفرت انگیز خود و زندانیان کشته شده گرفته بودند. آنها بدینوسیله به متدهای اقرار گیری ای که در کتاب معروف سازمان سیا از سال 1963 قید شده بود روی آورده بودند. شکنجه هائی که تا به امروز هم از آسیای جنوب شرقی تا آمریکای لاتین و در نهایت در خاورمیانه اجرا می شوند.